

man ellers følger ved Jernbaneanlæg, der have lokal Interesse, burde strengt taget ogsaa Skjelsfjør bidrage til en saadan Sidebane. Det ærede Medlem har nærmest fulgt os i Forventning om, at man derved skulde komme ind paa et nyt Princip, nemlig ved fremtidige Jernbaneanlæg at opgive at følge de tidligere Bestemmelser om Tilskud fra de Egne, i hvis Interesse en Bane er. Jeg maa sige, at deri kan Flertallets øvrige Medlemmer ikke følge dette Medlem. Vi mene, at her ikke vil være nogen som helst Plads for et Tilskud. Man kan ikke tage Forbindelsesbanen for sig og Sidebanen for sig, og sige om Forbindelsesbanen, at det er en Bane, der anlægges i det Heles Interesse, saa at der til den ikke skal ydes Tilskud, men om Sidebanen, at den anlægges i det enkelte Steds Interesse, og derfor strengt kun bør bygges med Tilskud. Man kan ikke paa denne Maade opløse Forslaget i to Bestanddele; man maa tage dem som et samlet Hele. Forholdet er nemlig ikke det, at Skjelsfjør ønsker en Bane, imidlertid, den ønsker helst, at der ikke kommer nogen Bane, men kommer der en Bane, saa ønsker Skjelsfjør at forhindre, at den bliver ligesom ødelæggende, og maa derfor betragte det som et mindre Onde, at faae en Sidebane. Der er derfor heller ikke Plads for de Betragtninger, der ellers føre til Tilskud. Reglen i Lovforslaget, hvor der skal gives Tilskud, er jo den, at naar man ikke giver Tilskud, faar man heller ikke nogen Bane, men her er Forholdet jo det, at Byen ikke har noget Valg. Der er ikke Tale om, at den har Valget imellem, om den vil betale eller ikke for at faae et attraaet Gode. Tilskudet vilde blive en Betaling for, at et den af Staten paaført Onde ikke skulde blive saa stort, som det ellers vilde blive. Her er altsaa ikke Plads for de Betragtninger, der ellers frembyde sig ved Tilskud til Baneanlæg. Det fremgaar formentlig ogsaa noksom af de Bemærkninger, der findes i Betænkningen, hvor Flertallet har henvist til, at Konsekvensen meget let vil blive, at Skjelsfjør tillige kom til at betale for andre. Skulde Sidebanen siges at være af lokal Interesse, vilde den være ikke blot i Skjelsfjørs Interesse, men ogsaa til Fordel for de Landdistrikter, der blive knyttede til Skjelsfjør, og saa skulde man principmæssig, naar man var inde paa Reglen om Tilskud, ligesaa godt fordrø Tilskud fra Amtsepartitionsfonden. Men Amtsrådet kunde saa vægre sig ved at give Tilskud, fordi det kunde være vis paa, at den Del af Tilskudet, der faldt Amtet til Last, da vilde blive betalt af

Skjelsfjør. Jeg tror derfor, at man meget godt kan vedtage Flertallets Forslag ogsaa forsaavidt det gaar ud paa, at Staten helt skal betale denne Sidebane, uden at man derved har gjort noget som helst Brud paa de Regler, som ellers følges ved de Baner, som har lokal Interesse. Med andre Ord dette Spørgsmaal staar fremdeles aabent; hvis Afgjørelsen bliver som af Flertallet foreslaaet, vil den ikke kunne paaberaabes ved senere Forhandlinger om Jernbanelove med lokal Interesse. Jeg skal derfor i det Hele anbefale Thinget at vedtage Flertallets Forslag.

Inden jeg slutter, er der endnu et Punkt, som jeg maa berøre, idet det ikke er blevet gjort til Gjenstand for Behandling i Udvalgets Betænkning. § 2 bestemmer, at Expropriationen af de til Anlægget fornødne Grundeendomme skal foretages i Henhold til Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845, medens de fleste af den senere Tids Jernbanelove fastsætte, at Expropriationen skal foretages i Henhold til Loven af 10de Marts 1861. Der er altsaa her foretaget en Forandring, selvfølgelig med beraad Hu. Jeg skal tillade mig nærmere at oplyse, hvori Forskjellen bestaar mellem dette Lovforslag og tidligere Love, og hvad Grunden er til denne Tilbagevenden til tidligere fulgte Regler. Efter Loven af 10de Marts 1861 skal Expropriation foretages efter Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845, dog med en enkelt Modifikation, og det er denne Modifikation, som efter Lovforslaget ikke mere skal finde Anvendelse; Modifikationen vedrører Takationen. Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger herom, fordi jeg veed, at her foreligger et Punkt, hvor der blandt Folk i Almindelighed jævnlig hersker en Bidsfarelse. Naar en Jernbanelinie er affuffet, og det er bestemt, hvor den skal gaa, hvilke Lodder der skal exproprieres m. m., møder der paa Stedet til nærmere berannet Tid en saakaldet Besigtigelseskommission, der bestaar af Repræsentanter for Regjeringen, af sagkundige Mænd af Repræsentanter for Amtsrådet og tillige af Repræsentanter for Byraadene og Sogneraadene i de Byer og Sogne, for hvis Vedkommende der er Tale om at afstaa Grunde til Jernbanen, saaledes dog, at Repræsentanterne for Byraadene og Sogneraadene ikke deltage i Besigtigelseskommissionens Arbejde, undtagen forsaavidt vedrører de paagjældende Kjøbslæder og Sogne. Denne Besigtigelseskommission har med Hensyn til Expropriationen at forhandle med de paagjældende Lodseiere. Det er en mindelig Forhandling, som finder Sted, for at se, om man kan komme til en Overens-